

אֵיִלְתִּי חֲבִירְתִּי חָמִי, הָא חֲבֵרִיָּא פִּלְהוּ דְתִירִי
מְתִיבְתִּי הָכָא. חֲבֵרִים דְּאִינוּן מְתִיבְתִּי,
מְקַשִּׁיבִים לְקוֹלָךְ הַשְׁמִיעֵנִי, דְּתִיאובְתִּי לְמַשְׁמַע
לְקָלְךָ.

בְּמָה זְמָנִין אִיהוּ דְלֹא שְׁמַעְנָא לְקָלְךָ, וְלֹא
יִדְעְנָא לָךְ. כְּדִין כָּל עֲלָמָא בְּעַרְבוּבִיָּא,
עַמִּין בְּעַמִּין אַוּמִין בְּאַוּמִין. וּמֵאֵן דְלֹא אֶתְחַזִּי
לְמַלְפָּא, יִיתוּן לִיה לְמִישְׁלֵט. וַיִּיתוּן עַמִּיה עַמִּין
נוֹכְרָאִין, וְלִישְׁנִין אֶחְרָנִין, דְלֹא יִשְׁתַּמּוּדְעִין
דִּינָא, וְלֹא נִימוּסִי מְלֻכוּתָא. וּבְמָה קָרְבִין
יַחְשְׁבוּן לְמַעַבְד.

וּבְגוּ שְׁפָה רַפְּיָא, וּמְמַלֵּל רַפְּיָה, יַעֲבִיד
בְּרַעוּתִיה, וַיִּשְׁלוּט. וַיַּחֲשׁוּב בְּמָה
מַחֲשָׁבִין לְאַבְאָשָׁא. וְעַל עֲמָא יַחֲדָאָה יַעֲבִיד
נִימוּסִין בִּישִׁין. כְּדִין יְהֵא עֲאקוּ עַל עֲאקוּ, עַל
הֵהוּא עֲמָא יַחֲדָאָה. בִּיה זִימְנָא יִתְתַּקַּף קִידָשָׁא
בְּרִיף הוּא, וַיִּפְיִס לְאַיִלְתִּיה בְּכַמָּה פִּיוסִין,
וַיִּתְקִיף בָּהּ, וַיִּקִּים לָהּ מַעֲפָרָא, אִיהוּ וְלֹא
אַחֲרָא. וְתִירִי מְתִיבְתִּי יִשְׁתַּאֲרוּן בַּהֲדָה.

תִּלְתַּת מַלְכִין יִשְׁתַּאֲרוּן, וַיִּתְעַרוּן בְּתִלְתַּת סְטָרִין
דְּעֲלָמָא, עַל עֲמָא דָּא. וְהֵהוּא מַלְפָּא
דְּהוּה שְׁלִיט בְּפּוּם רַפְּיָה, יִשְׁלוּט בְּרַגְזוּ סַגִּיא,
וְנִס וְתוֹקְפָא עַל עֲמָא קַדִּישָׁא.

וּבִירְחָא תְּלִיתָאִי, בְּאַרְבַּע לִירְחָא, בְּתַשַּׁע שַׁעֲתִי
וּפְלָגָא, יִהְיוּן כָּל בְּנֵי מְתִיבְתִּי בַּהֲדָה
דְּאַיִלְתָּא, לְגוּ קְבָרִיה דְּרַעֲיָא, מְהִימְנָא דְּבִיתָא,
וְתִיב תִּלְתַּת קָלִין עֲלִיה. בְּשַׁעֲתָא דְּשַׁמְשָׁא
יִתְפַּנֵּישׁ מַעֲלָמָא, וְקְבָרִיה יִתְפַּתַּח, וַיִּבְעוּן בְּנֵי
מְתִיבְתִּי לַעֲאֲלָא לְתַמָּן, וְלֹא יִתְיַהֵיב לֹון
רְשׁוּתָא, וַיִּסְתַּלְקוּן פִּלְהוּ לְאַתְרִיָּהוּ. וְהִיא
תִיעוּל, וּמַגְוִיָּה יְפּוּק מַה דִּיפּוּק. וְתַשְׁפַּח
לְמִשָּׁה יְתִיב וְלַעֲי, וּבּוֹצִינָא דְּלִיק קְמִיָּה, וּבְכַמָּה
רִיחִין וּבּוֹסְמִין סַחְרָנִיָּה.

אֵיִלְתִּי חֲבִירְתִּי רָאִי, הָרִי כָּל
הַחֲבֵרִים שֶׁל שְׁתֵּי הַיְּשִׁיבוֹת כָּאֵן,
הַחֲבֵרִים שֶׁהֵם בְּנֵי הַיְּשִׁיבוֹת
מְקַשִּׁיבִים לְקוֹלְךָ הַשְׁמִיעֵנִי,
שֶׁתְּשׁוּקָתִי לְשִׁמְעַתְּ לְקוֹלְךָ.

בְּמָה פְּעָמִים שְׁלֹא שְׁמַעְתִּי אֶת
קוֹלְךָ וְלֹא יָדַעְתִּי אוֹתְךָ, אֲזִי הָיָה
כָּל הָעוֹלָם בְּעַרְבוּבִיָּה, עַמִּים
בְּעַמִּים, אַמּוֹת בְּאַמּוֹת. וּמִי שְׁלֹא
נִרְאָה לְמַלְךְ, יָבִיאוּ אוֹתוֹ לְשִׁלֹּט.
וַיָּבִיאוּ עִמּוֹ עַמִּים זָרִים,
וּלְשׁוֹנוֹת אַחֲרִים, שְׁלֹא מְכִירִים
הָדִין וְלֹא נִימוּסֵי הַמְּלָכוֹת. וּכְמָה
קָרְבוֹת יַחְשְׁבוּ לַעֲשׂוֹת.

וְתוֹךְ שְׁפָה רַפָּה וְדְבוּר רַף יַעֲשֶׂה
כְּרַצוֹנוֹ וַיִּשְׁלֹט. וַיַּחֲשׁוּב בְּמָה
מַחֲשָׁבוֹת לְהַרְע. וְעַל הָעַם
הַיַּחֲדִיד יַעֲשֶׂה נִהְגִים רָעִים. אֲזִי
תִּהְיֶה צָרָה עַל צָרָה עַל אוֹתוֹ
הָעַם הַיַּחֲדִיד. בְּאוֹתוֹ הַזְּמַן
יִתְחַזַּק הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וַיִּפְיִס
אֶת אֵילָתוֹ בְּכַמָּה פִּיוסִים,
וַיִּתְקִיף בָּהּ, וַיִּקְיָמָהּ מִן הָעֶפֶר,
הוּא וְלֹא אַחֶר. וּשְׁתֵּי יְשִׁיבוֹת
יִשְׁאָרוּ עִמָּה.

שְׁלֹשָׁה מַלְכִים יִשְׁאָרוּ, וַיִּתְעַרוּרוּ
בְּשִׁלְשָׁה צְדָדֵי הָעוֹלָם עַל הָעַם
הַזֶּה. וְאוֹתוֹ הַמֶּלֶךְ שֶׁהָיָה שׁוֹלֵט
בְּמָה רַף, יִשְׁלֹט בְּרַגְזוֹ רַב וְזַעַף
וְתַקַּף עַל הָעַם הַקְּדוֹשׁ.

וּבַחֲרֹשׁ הַשְּׁלִישִׁי, בְּאַרְבַּעַת
לַחֲדָשׁ, בְּתַשַּׁע שַׁעֲוֹת וְחֲצִי, יִלְכוּ
כָּל בְּנֵי הַיְּשִׁיבָה עִם הָאֵילָת לְתוֹךְ
קְבֵר הָרוּעָה, נֶאֱמַן הַבֵּית, וְתַתֵּן
עֲלֵיו שְׁלֹשָׁה קוֹלוֹת. בְּשַׁעֲתָא
שֶׁהַשֶּׁמֶשׁ יִתְכַּנֵּס מִן הָעוֹלָם,
וְקְבָרוֹ יִפְתַּח, וַיִּרְצוּ בְּנֵי הַיְּשִׁיבָה
לְהַכְנִס לָשֶׁם, וְלֹא תִנָּתֵן לָהֶם
רְשׁוּת, וַיַּעֲלוּ כָלֶם לְמִקְוָם.
וְהִיא תִכְנֵס, וּמִתּוֹכָהּ יֵצֵא מַה
שֶׁיֵּצֵא. וְתִמְצָא אֶת מִשָּׁה יוֹשֵׁב
וְעוֹסֵק, וְגַר דּוֹלֵק לְפָנָיו, וּכְמָה
רִיחוֹת וּבְשָׁמִים סְבִיבוֹ.

בִּיּוֹן דְּחָאמִי לָהּ דְּעֵאלֶת, יָקוּם, וַיִּתְחַבְּרוּן
בְּחֶדָּא דָּא עִם דָּא, וְקִלְיָא יִתְעַרוּן בְּרוּם
רוּמִי רְקִיעִין, וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא יִשְׁמַע, וַיִּיעוֹל
לְגוֹ הִיכְלָא דְּאַהֲבָה, וַיִּטּוֹל מִתַּמֶּן תְּלַת רַחֲמִין,
וַיִּפְתַּח לוֹן מְעֻרְתִּיהָ. כִּדִּין יִתְעַר מְשִׁיחַ בְּהֵוֹא
(דף סט ע"א) לִילְיָא, וַיִּשְׁתַּפַּח תַּמֶּן בְּהַדִּייהוּ,
וַיַּהֲדוּן רִזִּין דְּאוּרִייתָא, בְּכָל הֵוֹא לִילְיָא,
בְּמְעֻרְתָּא דְּמִשָּׁה.

וְכַד סָלִיק עֲמוּדָא דְּצַפְרָא, יִתְגַּנִּיז מְשִׁיחַ
וַיִּשְׁתַּאֲרוּן מִשָּׁה וּשְׂכִינְתָּא בְּהֵוֹא יוֹמָא,
כְּיוּמָא דְּשַׁבּוּעוֹת. וְסָלְקָא שְׂכִינְתָּא עַל הֵוֹא
טוּרָא, וַתִּשְׁתַּמַּע תְּלַת קָלִין, חַד לְקַבִּיל
אַבְרָהָם, וְחַד לְקַבִּיל יִצְחָק, וְחַד לְקַבִּיל מִשָּׁה
וַיַּעֲקֹב. הָדָא הוּא דְּכַתִּיב, (ישעיה מ ט) עַל הַר גְּבוּהָ
עָלִי לָךְ מִבְּשֻׁרַת צִיּוֹן הָרִימִי בִּכְחַ קוֹלְךָ וּגּוֹ
הָרִימִי אֶל תִּירָאִי אֲמַרִי וכו'.

הָרִימִי, הָרִימִי, דָּא תְּרוּעָה וּתְקִיעָה וּתְרוּעָה
בְּחֶדָּא. הָרִימִי הָא תְּרוּעָה. הָרִימִי אֶל
תִּירָאִי, תְּקִיעָה. אֲמַרִי, הָא תְּרוּעָה תְּקִיעָה
וּתְרוּעָה בְּחֶדָּא. וְדָא אִיקְרָא שׁוּפָר תְּרוּעָה.
שׁוּפָר מֵהֵוֹא תְּרוּעָה דְּלַעֲיָלָא.

שׁוּפָר זַעֲיָרָא, בְּגִין דְּאִית אַחֲרָא דְּאַקְרִי שׁוּפָר
גָּדוֹל. שׁוּפָר זַעֲיָרָא דָּא, אַקְרִי שׁוּפָר
הוֹלֵךְ גּוֹ תְּנוּעָה דְּבוּצִינָא, הָדָא הוּא דְּכַתִּיב,
(שמות יט יט) וַיְהִי קוֹל הַשּׁוּפָר הוֹלֵךְ. בְּגִין דְּאַחֲרָא
אִיהוּ שׁוּפָר גָּנִיז וְטָמִיר, וְלֹא הוֹלֵךְ. אַכֵּל דָּא
זַעֲיָרָא, אִיהוּ לְהֵכָא כְּיוּמָא דְּשַׁבּוּעוֹת, וְהֵא
אִיהוּ דְּאִיתְעַר כְּיוּמָא דְּאוּרִייתָא, כְּיוּמָא
דְּשַׁבּוּעוֹת.

בְּאַתְעָרוּ דְּהֵאִי שׁוּפָר, דְּאִיתְעַר בְּתְרוּעָה
וּתְקִיעָה וּתְרוּעָה, יִתְעַרוּן אַבְהֵן מִגּוֹ
מְעֻרְתָּא, וַיִּסְתַּלְקוּן בְּרוּחָא, וַיִּיתוּן לְגַבְיָהּ.
וַיִּמָּהֵוֹא קָלָא, כְּמָה חֲיִיבִין בְּאַרְעָא קְדִישָׁא

כְּיוּן שְׂרוּאָה אוֹתָהּ נִכְנָסָת, יָקוּם
וַיִּתְחַבְּרוּ יַחַד זֶה עִם זֶה, וְקוֹלוֹת
יִתְעוֹרְרוּ בְּרוּם רוּמִי הָרְקִיעִים,
וַיִּקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁמַע, וַיִּכְנָס
לְתוֹךְ הִיכַל הָאַהֲבָה, וַיִּטּוֹל מִשָּׁם
שְׁלֹשָׁה אוֹהֲבִים, וַיִּפְתַּח לְהֵם
מְעֻרְתוֹ. אַזְ יִתְעוֹרֵר הַמְּשִׁיחַ
בְּלִילָה הַהוּא וַיִּמְצָא שָׁם עִמָּם,
וַיַּחֲזִרוּ עַל סוּדוֹת הַתּוֹרָה בְּכָל
אוֹתוֹ הַלֵּילָה בְּמְעֻרְתַּת מִשָּׁה.

וְכַשְׁעוֹרְתָּה עֲמוּד הַבָּקָר, יִגְזוּ
הַמְּשִׁיחַ, וַיִּשְׁאָרוּ מִשָּׁה וּשְׂכִינְתָּה
כְּיוֹם הַהוּא, כְּיוֹם הַשַּׁבּוּעוֹת.
וְעוֹלָה הַשְּׂכִינְתָּה עַל אוֹתוֹ הַהוּא,
וַתִּשְׁמִיעַ שְׁלֹשָׁה קוֹלוֹת, אֶחָד
כְּנִגְדֵּי אַבְרָהָם וְאֶחָד כְּנִגְדֵּי יִצְחָק,
וְאֶחָד כְּנִגְדֵּי מִשָּׁה וַיַּעֲקֹב. זֶהוּ
שְׂפָתוֹב (ישעיה מ) עַל הַר גְּבוּהָ עָלִי
לָךְ מִבְּשֻׁרַת צִיּוֹן הָרִימִי בִּכְחַ קוֹלְךָ וּגּוֹ,
הָרִימִי אֶל תִּירָאִי אֲמַרִי וכו'.

הָרִימִי, הָרִימִי - זֶה תְּרוּעָה
וּתְקִיעָה וּתְרוּעָה כְּאַחַת. הָרִימִי -
זֶה תְּרוּעָה. הָרִימִי אֶל תִּירָאִי -
תְּקִיעָה. אֲמַרִי - הִנֵּה תְּרוּעָה
תְּקִיעָה וּתְרוּעָה כְּאַחַת. וְזֶה נִקְרָא
שׁוּפָר תְּרוּעָה, שׁוּפָר מֵאוֹתָהּ
הַתְּרוּעָה שְׁלֵמָעֵלָה.

שׁוּפָר קָטָן, מִשּׁוּם שֶׁיֵּשׁ אַחַר
שְׁנֵינִי שׁוּפָר גָּדוֹל. שׁוּפָר קָטָן
זֶה נִקְרָא שׁוּפָר הוֹלֵךְ תוֹךְ תְּנוּעַת
הַמָּאוֹר. זֶהוּ שְׂפָתוֹב (שמות יט) וַיְהִי
קוֹל הַשּׁוּפָר הוֹלֵךְ. מִשּׁוּם שֶׁאַחַר
הוּא שׁוּפָר גָּנִיז וְטָמִיר, וְלֹא הוֹלֵךְ.
אַכֵּל זֶה הַקָּטָן, הוּא כְּאֵן כְּיוֹם
הַשַּׁבּוּעוֹת, וְזֶהוּ שְׂמִתְעוֹרֵר כְּיוֹם
שֶׁל הַתּוֹרָה, כְּיוֹם הַשַּׁבּוּעוֹת.
בְּהַתְעוֹרְרוֹת הַשּׁוּפָר הַזֶּה,
שְׂמִתְעוֹרֵר בְּתְרוּעָה וּתְקִיעָה
וּתְרוּעָה, יִתְעוֹרְרוּ הָאֲבוֹת מִתּוֹךְ
הַמְּעֻרָה, וַיִּתְעַלוּ בְּרוּחָא, וַיִּבְאוּ
אֵלֶיהָ. וּמֵאוֹתוֹ הַקוֹל כְּמָה רְשָׁעִים
בְּאַרְץ הַקְדוּשָׁה יָמוּתוּ, וַיִּסְתַּלְקוּ
מִן הָעוֹלָם. בְּאוֹתוֹ הַיּוֹם עוֹלוֹת

התפללות של ישראל בכל מקום, שהם לפני המלך הקדוש. והאבות יבאו יחד, ויהיו באותו הקר. ומשה עולה עמם, ושם יסתכל באבות, והם בו, וכלם יפנסו למערת משה. והמשיח יתעורר אליהם, ויתחברו כלם ביום הזה.

וביום הזה יתעוררו עשרה שבטים לערוך מלחמות לארבעת צדדי העולם, יחד עם המשיח שנמשח עליהם, ויקבל משיחה על יד פהן צדק אחד, ושבעה רועים נאמנים עמו.

והמשיח הזה הוא משבט אפרים, ומזרעו של ירבעם בן נבט היה בנו של אביה, שמת בעלומיו, והיום שהוא שמת, נולד לו בן, ונטל מבית ירבעם למדבר. ולשם נטלוהו מאה ושבעים גבורים, כלם צדיקים משבט אפרים, שלא נמצאו בחטא ירבעם.

ומבנו הזה אביה יצא המשיח הזה. ועל זה פתוב (מ"א יד) וספרו לו כל ישראל וקברו אותו. ונסתמה הנבואה הזו לשעתה, ונבואה לעתיד - (שם) כי זה לבדו יבא לירבעם אל קבר יען נמצא בו דבר טוב אל ה' אלהי ישראל בבית ירבעם. זה המשיח הזה, שהוא דבר טוב אל ה'.

ביון שידעו האבות שצוה הקדוש ברוב הוא את אילתו ואת עמו, פמה שמחה על שמחה ביום הזה. בארץ הצפון מלכות תימן, פמה צרות על צרות יתעוררו ביום הזה על עם ישראל, ויתקבל תפלתם ברצון. ובערב היום הזה תחזור שכינה לתוך ביתה, ומשיח למקומו, והאבות לתוך המערה שלהם.

השכינה תלך ותחזור למשה שבעים ימים. לסוף שבעים ימים עולה נאקת בני ישראל לפני המלך הקדוש, שיהיו מצדיקים

ימותו, ויסתלקו מעלמא. בזה הוא יומא, סלקין צלותין דישראל בכל אתר, דאינון קמי מלפא קדישא. ואבהן ייתון פחדא, ויהוין בזה הוא טורא. ומשה סליק בהדיהו. ותמן יסתכל באבהן, ואינון ביה. וייעלון פלהו גו מערתא דמשה. ומשיח יתער לגבייהו, ויתחברון פלהוין ביהאי יומא.

ובהאי יומא, יתעורון עשר שבטין, לאגחא קרבין לארבע סטרין דעלמא, בהדי משיחא דאתמשח עליהו, ויקבל משיחו על ידא דחד פהן צדק, ושבעה רועים מהימנן עמיה.

ומשיחא דא משבטא דאפרים הוא, ומזרעא דירבעם בן נבט הוי בריה דאביה, דבעולימוי מת, וההוא יומא דמת, אתייליד ליה בר, ואתנטייל מבי ירבעם למדברא. ולתמן נטלו מאה ושבעין גבירין, פלהו זפאין משבטא דאפרים, דלא אשתפחו בחובא דירבעם.

ומהאי בריה דאביה, נפיק האי משיחא. ועל דא פתיב, (מ"א יד יג) וספרו לו כל ישראל וקברו אתו. סתים האי נבואה לשעתא, ונבואה לעתיד, כי זה לבדו יבא לירבעם אל קבר יען נמצא בו דבר טוב אל ה' אלהי ישראל בבית ירבעם. דא האי משיחא, דאיהו דבר טוב אל ה'.

ביון דינדעון אבהן, דפקיד קודשא בריך הוא לאיילתיה ולעמיה, פמה חידו על חידו ביהאי יומא. בארעא דצפון מלכותא דתימן, פמה עאקו על עאקו יתעורון ביהאי יומא על עמא דישראל, ויתקבל צלותהוין ברעווא. ובפנייא דהאי יומא, תהדר שכינתא לגו ביתא, ומשיח לאתריה, ואבהן לגו מערתא דילהוין. שכינתא תהד ותהדר לגבי משה, שבעין יומין. לסוף שבעין יומין, סליק נאקו דישראל

לְקַמִּי מִלְפָּא קְדִישָׁא, דִּיהוּן מְעִיקִין לֹון בְּכָל סְטָרִין דְּעֵלְמָא. וְכִנְיִשְׁתָּא חָדָא לְצַד דְּרוּמָא יתְאַבִּיד וְיִתְחַרֵּיב. וְחִמְשָׁה זָפְאִי קְשׁוּט יתְקַטְלוּן בִּינֵיהוּ.

בְּדִין לְסוּף תְּלָתִין וּתְרִין יוֹמִין דִּיקְטָלוּן לְכִנְיִשְׁתָּא הֵהִיא, יִלְבַּשׁ קוּדְשָׁא בְּרִיף הוּא קִנְאָה לְהֵהוּא שׁוּפֵר זַעֲרָא. וְהֵהוּא מְשִׁיחַ בְּרִיָּה דְּאַפְרִים יִפְרוּשׁ פְּרִישָׁא כְּחַד תּוֹר דְּקֶרְנוֹי סְלָקִין בְּקֶרְנוֹי דְּרָאִם.

וְהֵהוּא שׁוּפֵר זַעֲרָא, יתְקַע תְּרוּעָה תְּקִיעָה וּתְרוּעָה, תְּלַת זְמָנִין בְּרִישׁ טוֹרָא כְּמִלְקָדְמִין, בְּדִין נְטִלִין דְּגָלִין דִּהֵהוּא מְשִׁיחַ, וְיִפּוּל רַעֲשָׂא עַל עֵלְמָא, בְּאִינוֹן קִלִּין דְּשׁוּפְרָא. וְכָל אִינוֹן בְּנֵי עֵלְמָא יִשְׁמְעוּן וְיַחֲמוּן. כְּמָה דָּאֵת אָמַר, (ישעיה יח ג) כָּל יֹשְׁבֵי תִבְל וְשֹׁכְנֵי אֶרֶץ כְּנָעַן גַּם הָרִים תִּרְאוּ וְכַתְקַע שׁוּפֵר תִּשְׁמְעוּ.

וּבְדִין יתְבַעְרוּן גִּלּוּלִין מִן אֶרְעָא קְדִישָׁא. וְתַלַּת קָרְבִּין יַעֲבֹדוּן בְּנֵי יִשְׁמַעְאֵל בְּהַדִּי מְשִׁיחַ דָּא. וְאִינוֹן יִיתִין וְיִסְגְּדוּן לְמַאֲרֵי עֵלְמָא בְּטוֹרָא דְּקוּדְשָׁא בִּירוּשָׁלַיִם. וְאִילִין קָרְבִּין יִהוּן בְּאַלְף שְׁתִּיתָא.

וּבִירְחָא דְּבוּל, יִפּוּלוּ שְׁנֵאֵיהוֹן, וְיִתְעַבְרוּן כָּל אִינוֹן גִּלּוּלִין דִּישְׁתַּאֲרוּן בְּאַרְעָא קְדִישָׁא. וּמִתְמָן יִהְיוּ וְיִתְעַרוּן קָרְבִּין עַל עֵלְמָא. וּבַעֲוֹד דְּאִינוֹן יִגִּיחוּן קָרְבִּין עִם כָּל בְּנֵי עֵלְמָא, יתְכַנְשׁוּן בְּנוֹי דְּאָדוּם עַל אֶרְעָא קְדִישָׁא, וְיִתְפָּסוּן לָהּ, וְיִשְׁלֹטוּן עָלֶיהָ תְּרִיסַר יָרְחֵי.

לְסוּף תְּרִיסַר יָרְחֵין, יתְגַעַשׁ וְיִרְעַשׁ כָּל עֵלְמָא. וּבִין זְמָנִין אֵלִין, דְּשִׁכְיִנְתָּא תִּהְיִי וְתִהְדַּר לְגַבִּי מְעַרְתָּא דְּמִשָּׁה, יתְטַמֵּר מִלְפָּא מְשִׁיחָא תִּשְׁעָה יָרְחֵין, כְּיִרְחֵין דִּיילָדָה, וְאִינוֹן תִּשְׁעָה יָרְחֵין, כְּמָה צִירִין וְחִבְלִים יטוּל עַל גְּרָמִיָּה.

וּבִין כֶּף קוּדְשָׁא בְּרִיף הוּא יִסְגִּי צַעֲרִיָּה, וְיַעֲוֹל לְגוּ שְׁבִילִין דְּאִילָנָא חָדָא,

לְהֵם בְּכָל צַדִּי הָעוֹלָם. וְכִנְסַת אַחַת לְצַד דְּרוּם תִּאבֹד וְתִחָרֵב, וְחִמְשָׁה צַדִּיקֵי אֲמַת יִהְרֹגוּ בִּינֵיהֶם.

וְאַז, לְסוּף שְׁלֹשִׁים וּשְׁנַיִם יָמִים שִׁיְהָרוּ אֶת הַכְּנִסַת הַהִיא, יִלְבַּשׁ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא קִנְאָה לְאוֹתוֹ שׁוּפֵר קָטָן, וְאוֹתוֹ מְשִׁיחַ בֶּן אֲפֹרִים יִפְרוּשׁ פְּרִישָׁה כְּמוֹ שׁוֹר אֶחָד שֶׁקֶרְנוֹ עוֹלִים כְּקֶרְנוֹי רָאִם. וְאוֹתוֹ שׁוּפֵר קָטָן יתְקַע תְּרוּעָה תְּקִיעָה וּתְרוּעָה, שְׁלֹשׁ פְּעָמִים בְּרִאשׁ הָהָר כְּמוֹ מְקָדָם, אִז נּוֹסְעִים הַדְּגָלִים שֶׁל אוֹתוֹ הַמְּשִׁיחַ, וְיִפּוּל רַעֲשׁ עַל הָעוֹלָם בְּאוֹתָם קוֹלוֹת הַשׁוּפֵר. וְכָל אוֹתָם בְּנֵי הָעוֹלָם יִשְׁמְעוּ וְיִרְאוּ, כְּמוֹ שְׁנֵאֲמַר (ישעיה יח) כָּל יֹשְׁבֵי תִבְל וְשֹׁכְנֵי אֶרֶץ כְּנָעַן גַּם הָרִים תִּרְאוּ וְכַתְקַע שׁוּפֵר תִּשְׁמְעוּ.

וְאַז יתְבַעְרוּ הַגִּלּוּלִים מִהָאֶרֶץ הַקְּדוּשָׁה, וְשִׁלְשָׁה קָרְבוֹת יַעֲשׂוּ בְּנֵי יִשְׁמַעְאֵל עִם הַמְּשִׁיחַ הַזֶּה, וְהֵם יִבְאוּ וְיִשְׁתַּחֲווּ לְרַבּוֹן הָעוֹלָם בְּהַר הַקְּדֹשׁ בִּירוּשָׁלַיִם. וְאַלּוּ הַקָּרְבוֹת יִהְיוּ בְּאַלְף הַשָּׁשִׁי.

וּבַחֲדָשׁ חֲשׁוֹן יִפּוּלוּ שׁוֹנְאֵיהֶם, וְיַעֲבֹרוּ כָּל אוֹתָם גִּלּוּלִים שִׁישְׁאָרוּ בְּאֶרֶץ הַקְּדוּשָׁה. וּמִשָּׁם יִלְכוּ וְיַעֲזְרוּ קָרְבוֹת עַל הָעוֹלָם. וּבַעֲוֹד שֶׁהֵם יַעֲרֹכוּ קָרְבוֹת עִם כָּל בְּנֵי הָעוֹלָם, יתְכַנְסוּ בְּנֵי אָדוּם עַל הָאֶרֶץ הַקְּדוּשָׁה, וְיִתְפָּסוּ אוֹתָהּ, וְיִשְׁלֹטוּ עָלֶיהָ שְׁנַיִם עָשָׂר יָרְחִים. לְסוּף שְׁנַיִם עָשָׂר יָרְחִים יתְגַעַשׁ וְיִרְעַשׁ כָּל הָעוֹלָם. וּבִין הַזְּמָנִים הַלֵּלוּ הַשְּׁכִינָה תִּלָּךְ וְתִחָזֵר לְגַבִּי הַמְּעַרָּה שֶׁל מִשָּׁה. יִטְמֵן הַמֶּלֶךְ הַמְּשִׁיחַ תִּשְׁעָה חֳדָשִׁים, כְּיִרְחֵי הַיּוֹלָדָה. וְאוֹתָם תִּשְׁעָה יָרְחִים, כְּמָה צִירִים וְחִבְלִים יטוּל עַל עַצְמוֹ. וּבִינְתוֹם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִגְדִּיל צַעֲרוֹ, וְיִכְנֹס לַתּוֹף הַשְּׁבִילִים שֶׁל

לְגוּ שְׁבִילִין דְּאִילָנָא חָדָא,

דאית ליה אילנא קדישא רברבא ותקיף. ותמן בשבעין ענפין, יטול מכילן דאלכסונין, ויטול לשבעין ממנו, דסחראן לשבעין ענפין דאילנא, גו אינון אוכלוסין מכילן אלכסונין, וישתפחון אסורין חד תקלא דמכילא ופלגו. פדין יחית לון מפל ענפא וענפא.

ובמה ענפין זעירין ודלא זעירין יתברון במיחתהון מתמן, בגין דאתאחדאן גו ענפין, ובמיחתהון יתברו. פדין כמה סגיאיין מעמא קדישא יתברון בין רגלין דשאר עמין. וכל אינון ממנו, יעברון לון גו נהר דינור, ויתעברון משולטניהון.

ובין כה משיח צירין וחבלין יהון ליה פיולדה. ועל ההוא זמנא פתיב, (תהלים כב) יענה ה' ביום צרה. דאינון תשע פסוקים פירחין דיולדה. ושבעין תיבין, דהא לשבעין שנין באלה שתיא, יוליד וישלוט על כל עלמא. ובגין כה באינון תשעה ירחין, יתחזון בכל ליליא, מפלגו ואילף, רכב אש וסוסי אש לבר מרקיעא, מגיחן קרבין אלין באלין, עד דינהר צפרא.

לבתר דאינון תשעה ירחין יעברון, פדין קודשא בריה הוא יתער למשיח דא, ונפיק ליה מגנתא דעדן. וההוא יומא דיפוק, יזדעזע כל עלמא, דיחשבו כל בני עלמא דימותון.

ועל ההוא יומא פתיב, (ישעיה ב יט) ובאו במערות צורים ובמחילות עפר מפני פחד ה'. דא שכינתא, דתירום מההוא זימנא (דף טט ע"ב) ואילף, ומשיח בהדה. ומהדר גאוונו, דא משיח. בקומו לערץ הארץ. פדין (שם יא יב) ואסף נדחי ישראל ונפצות יהודה יקבץ וגו'. דא בשתיין שנין דאלף שתיא, ויהכון לבתר דיעביד לון קודשא בריה הוא כמה נסין. (חסר כאן תשלום הענין).

אילן אחד, שיש לו אילן קדוש גדול ותקיף. ושם בשבעים ענפים יטל המדות של האלכסונים, ויטל את שבעים הממנים שמקיפים את שבעים ענפי האילן, תוף אותם האוכלוסים מדות האלכסונים, וימצאו אסורים חד תקלא דמכילא ופלגו. מדה וחצי. אז יוריד אותם מפל ענף וענף.

ובמה ענפים קטנים ושלם קטנים ישברו בהורדתם משם, משום שנאחזים תוף הענפים, ובהורדתם ישברו. ואז כמה גדולים מהעם הקדוש ישברו בין רגלי שאר העמים. וכל אותם הממנים יעברו אותם בתוף נהר דינור, ויעברו משלטונם.

ובין כה יהיו למשיח צירים וחבליים פיולדה. ועל הזמן ההוא כתוב, (תהלים כב) יענה ה' ביום צרה. שאותם תשעה פסוקים, פירחי היולדה. ושבעים תבות, שהרי לשבעים שנים באלה הששי יוליד וישלוט על כל העולם. ומשום כה באותם תשעה ירחים יראו בכל לילה, מחצות ואילף, רכב אש וסוסי אש מחוץ לרקיע, עורכים קרבות אלו באלו, עד שאיר הבקר.

אחר שיעברו אותם תשעה ירחים, אז הקדוש ברוך הוא יעיר את המשיח הזה, ויוציא אותו מגן העדן. והיום ההוא שיצא, יזדעזע כל העולם, שיחשבו כל בני העולם שימותו.

ועל היום ההוא כתוב, (ישעיה ב) ובאו במערות צרים ובמחילות עפר מפני פחד ה'. זו השכינה, שתרום מאותו זמן ואילף, ומשיח עמה. ומהדר גאוונו - זה משיח - בקומו לערץ הארץ. אז (שם יא) ואסף נדחי ישראל ונפצות יהודה יקבץ וגו'. זה בששים שנה של האלה הששי, וילכו אחר שיעשה להם הקדוש ברוך הוא כמה נסים.